

Babam

– cirik · 17 Ocak 2022

bir daha geri gelmeyecek

o çocuk günlerim

bir daha çocuk değilim

evimiz bir gecekonduydu

oyuncaklarımız yoktu

bir gün

ilk oyuncağım oldu

dört tekerli naylon araba

hemen sürmeye başladım

sen almıştın baba

bütün bir dünya

benim olmuştu

naylon bir arabaya

sıraya geçerdik

en fazla ben sürerdim

yüzün güldüğünde

ne korkumuz kalırdı

ne de ağlayışlarımız

seni çok severdik baba

sırtına alır gezdirirdin

oruc tuttuğumuzda

üç kardeşlik biz

beştepe'deydi evimiz

gecekondulu mahallesi

babacığım yoksun şimdi

duvarda gülümseyen fotoğrafın

cennetten bakan gözlerin

hiç solmadı resmin

en güzel baba sendin

en sevileni beştepe mahallesinin

bahçe duvarlarını sen yapardın

mahallede herkese koşardın

keser, çekiç, kazma, kürek

eksik olmazdı elinde

senin sohbetini severdi

mahalle beştepe

herkesin pamuk amcası sendin

güzel babacığım

büyüttün ,bizi adam ettin

üç çocuktuk üç evlerin

yıllarca mahallemizin

bin bir hatırasıydın

yaşadık durduk

şimdi bir yanımız boşluk

sen yoksun her şey buruk

bayramlarda bir hüzün sarıyor

fotoğraflar yetmiyor..

mustafa kaya

16.01.2022 / Fethiye